

Marisagnet

(«Mari-Sagnet»)

opera i forspill og 3 akter

av Johannes Haarklou

med libretto av Anna Winge

etter et norsk sagn

anmeldelse av urpremierer

i Aftenposten for 18. august 1910

ved Otto Winter-Hjelm

ANMELDELSE I AFTENPOSTEN

[tittel]

Nationaltheatret: «Mari-Sagnet»

[tekst]

Der var fuldt Hus iaftes i Anledning af «Mari-Sagnet», den Text som Anna Winge i 7 billeder har lagt tilrette som en Operatext, hvortil Johs. Haarklou har sat Musiken. Piecens Handling har allerede et Par Gange vært referert for vort Blads Læsere og kan her ganske fort berøres. Den lille 4-aarige Mari bliver i 1ste Billed bjergtagen af en Hulder, som i 2det Billede – 13 Aar senere – bringer den voxne Pige til Fædrengaarden, hvor hun med en af Huldren skjænkeet Ønskekvist kan efter Behag gjøre sig usynlig. Efter et Møde med sin Legekammerat, Per, som strax bliver bedaaret af hendes Deilighed, træder hun i 3die Billede usynlig ind i Forældrehjemmet for under de sørgende Forældres Bøn at opfange Jesus Kristus-navnet, der i 4de Billede løser hende fra Bjergtagningen. Hun maa give den godmodige Hulder og denne ligesaa godslige Hof sit Æresord paa, at hun ikke skal røbe, hvor hun har været, og hun viser sig derfor i 5te Billede i Forældrenes Hus som den høit skattede Tjenerinde, der har forlovet sig med Per. I 6te Billede ser man Mari som Brud fuld af Lykke berede sig til Bryllup. Men i 7de Billed maa hun dø, fordi Presten ikke vil krænke Herrens Hus ved at foretage Vielsen uden at faa vide, hvor hun kommer fra.

Disse 7 billeder er dekorativt meget smugt opsat, fornemmelig det 2det, «Foran Maris Fædrengaard» og det 6te, «Maris Kammers». I det 1ste Billede kunde man maaske ventet Indgangen til «Svartefjeld» mere eventyrlig lokkende for at besnære den lille Pige. Hele Anordningen af denne Exposition virker meget uroligt. Budeien Brite sidder først ganske rolig hos Barnet og kalder paa Kreaturene for saa med ildsom Hast at løbe efter dem og med ligesaa uforklarlig Il at styrte frem efter den Forsvundne. Med ikke mindre Hastverk træder Forældre og Venner ind, som om de allerede paa Forhaand havde faaet Bud om en Ulykke. En lignende Ilfærdighed i Massernes Bevægelse gjøre sig

gjældende mod Slutten af 7de Billede. I disse tilfælde kunde Musiken have bragt mere naturlig Ro over Handlingens febriske Pulsring.

Musiken til Stykket har Fortrin, som avtvinger Respekt for en Begavelse, der Gang paa Gang med Energi har bundet an med saa store Opgaver. Hvor meget den vil formaa at fængsle Publikum i Længden, er ikke godt at sige. Den har kun faa Momenter, der drager ved frisk Inspiration. Publikum modtog den iaftes med mange Fremkaldelser af Komponisten. De rollehavende, Clara *Hultgreen*, Fru *Wollebæk*, Frk. *Foss*, Halfdan *Rode* og Carl *Struve* fremkaldtes ogsaa jevnlig under meget Bifald.

Kapelmester *Halvorsen* ledede Opførelsen med vanlig Interesse og Dygtighed.